

Sygn. akt IV K 558/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Birska

bez uczestnictwa Prokuratora – zawiadomionego wokandą (tryb uproszczony)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2014 r.

sprawy **D. M.**, syna T. i T. z domu D., urodzonego (...) w M.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 01 maja 2013 roku w W. przy skrzyżowaniu ulic (...)/(...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, określone w art. 45 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że prowadził samochód marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości: I badanie - 0,90 mg/l II badanie - 0,83 mg/l, III badanie - 0,86 mg/l, IV badanie - 0,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu z płuc, **tj. o czyn z art. 178a § 1 kk**

o r z e k a :

I. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 kk skazuje go i wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;

IV. na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięciuset) złotych;

V. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego w pkt III zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 02 maja 2013 r. do 17 kwietnia 2014 r.;

VI. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 210 (dwustu dziesięciu) złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 558/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. M. kierujący w dniu 1 maja 2013 roku samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) około godz. 23.45 został zatrzymany do kontroli drogowej na skrzyżowaniu ulic (...) i (...) w W., w związku z wcześniejszym zgłoszeniem, że kierowca pojazdu może być nietrzeźwy. Wraz z nim pojazdem jechał jako pasażer P. R..

W związku z powyższym D. M. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu Alkoensor IV nr (...). Wynik badania o godz. 23.46 – 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu z płuc. Następnie został przebadany Alkometrem (...) i stwierdzono zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z płuc – o godz. 00.53 – 0,83 mg/l, o godz. 01.09 – 0,86 mg/l i o godz. 01.27 – 0,79 mg/l. U P. R. stwierdzono zaś 0,95 mg/l i w kolejnym badaniu 0,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu z płuc.

D. M. został zatrzymany.

D. M. nie był wcześniej karany (k. 88).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zeznań świadków D. J.(k. 19v) i P. R., protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k. 7, k. 8), wyjaśnień oskarżonego D. M. (k. 34, k. 44), informacji i osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 88), protokołu zatrzymania (k. 5), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 38-40).

Oskarżony D. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Oskarżony wskazał, że w dniu 1 maja 2013 roku spożywał alkohol, pił piwo, wypił 6 piw o pojemności 0,5 l. Wcześniej tego dnia dostał mandat w wysokości 100 złotych, poszli z P. do samochodu oskarżonego, tam siedzieli, pili piwo i rozmawiali. Następnie odpalił swój samochód i odjechali w kierunku B., mieli jechać do koleżanek P.. Zostali zatrzymani przez policję jak skręcali z (...) w ul. (...).

Oskarżony wyjaśnił również, że czuł, że jest pijany oraz że żałuje tego co zrobił.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie sprawstwo D. M. nie budziło w ocenie sądu wątpliwości. Po pierwsze, sam oskarżony nie tylko przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ale ponadto swoje oświadczenie o przyznaniu się do winy poparł wyjaśnieniami. Sprawstwo oskarżonego potwierdziły również pozostałe dowody zgromadzone w przedmiotowej sprawie.

W szczególności świadek D. J.zeznał, że oskarżony został zatrzymany w czasie, kiedy skręcał z ulicy (...) w ulicę (...) w W., w związku z wcześniejszym zgłoszeniem, że kierowca pojazdu może być nietrzeźwy. Zeznania w/w świadka sąd ocenił jako całkowicie wiarygodne, albowiem świadek jest nie tylko osobą dla oskarżonego całkowicie obcą, ale także jego zeznania dotyczyły czynności związanych z pełnieniem służby i zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu znajduje swój wyraz w protokołach z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, posiadającym świadectwo wzorcowania. Świadek nie miał żadnego powodu, by składać w niniejszej sprawie zeznania niezgodnie z rzeczywistością na niekorzyść D. M.. Co więcej, zeznania świadka uzupełniają się z wyjaśnieniami oskarżonego jak również z zeznaniami P. R..

Sąd miał również na uwadze, że istnieje mała sprzeczność między wyjaśnieniami oskarżonego, a zeznaniami P. R. w zakresie tego do czyich koleżanek mieli jechać, jednak okoliczność powyższa nie ma istotnego znaczenia z punktu widzenia rozpoznania niniejszej sprawy.

Sąd dał wiarę dokumentom zgromadzonym w toku postępowania, albowiem ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sąd uznał, że D. M. w dniu 01 maja 2013 roku w W. przy skrzyżowaniu ulic (...)/(...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, określone w art. 45 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym, w ten sposób, że prowadził samochód marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...)

w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości – I badanie: 0,90 mg/l, II badanie: 0,83 mg/l, III badanie: 0,86 mg/l i IV badanie 0,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu z płuc.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał zatem ustawowe znamiona czynu stypizowanego w przepisie art. 178a § 1 k.k., gdyż kierował on wówczas pojazdem mechanicznym, znajdując się w stanie nietrzeźwości. Pojęcie stanu nietrzeźwości zdefiniowane zostało w przepisie art. 115 § 16 k.k., według którego stan nietrzeźwości zachodzi m.in., gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. może być popełnione z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym. Dla bytu odpowiedzialności karnej niezbędne jest występowanie po stronie sprawcy świadomości realizacji wszystkich znamion, a zatem i świadomości znajdowania się w stanie nietrzeźwości lub odurzenia. Nie budzi wątpliwości, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim. Wiedział, że znajduje się pod wpływem alkoholu, gdyż – jak sam wyjaśnił – czuł się pijany, a mimo to uruchomił pojazd i wprowadził go w ruch. Biorąc pod uwagę ilość wypitego alkoholu sąd doszedł do wniosku, że oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że poziom alkoholu w jego organizmie przekracza normy określone w przepisie art. 115 § 16 k.k. Dodatkowo nie można tracić z pola widzenia, że w dacie popełnienia czynu oskarżony był już osobą dojrzałą, a zatem wiedzącą zapewne jakie skutki pociąga za sobą spożywanie alkoholu.

W tym stanie rzeczy sąd uznał, że okoliczności popełnienia czynu przez D. M. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu karę sąd miał na względzie, że czyn z art. 178a § 1 k.k. zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat dwóch oraz uwzględnił zasady wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1 i 2 k.k., tj. baczyl, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu oraz miał na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz zasady prewencji generalnej.

Orzekając w tym zakresie sąd miał również na względzie, że oskarżony nie był wcześniej karany, był to jego pierwsze przestępstwo.

W ocenie sądu zachowanie oskarżonego cechowało się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Okolicznością powszechnie wiadomą jest, iż przestępstwa kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości w naszym kraju są wyjątkowo nagminne, a ich zagrożenie przez wiele osób jest bagatelizowane. Jednakże przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji bardzo często w sposób bezpośredni zagrażają najwyższemu dobru chronionemu prawem, tj. zdrowiu i życiu ludzkiemu. Szczególnie wysokie niebezpieczeństwo stwarzają właśnie uczestnicy ruchu drogowego znajdujący się w stanie nietrzeźwości i dlatego winni być oni karani z całą stanowczością. Dodatkowo, przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, sąd miał na względzie postać zamiaru.

Dlatego mając powyższe na uwadze sąd uznał, iż kara 6 miesięcy pozbawienia wolności nie jest karą surową. Sąd orzekł również, do czego był zobligowany treścią przepisu art. 42 § 2 k.k., środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, a nadto orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych.

Sąd, orzekając karę i środki karne w takim wymiarze, miał na względzie stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu z płuc, jednakże określając okres zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych sąd miał na uwadze dotychczasową niekaralność oskarżonego oraz jego postawę w toku postępowania, gdzie wskazał, że żałuje popełnienia zarzuczonego mu czynu. Wysokość świadczenia również w ocenie sądu nie jest rażąco zawyżona i oskarżony nie powinien mieć problemu z jej uiszczeniem. Orzekając to świadczenie sąd zważył, że całokształt wymierzonej kary winien być dla oskarżonego pewnego rodzaju dolegliwością, by powstrzymać go od naruszenia prawa w przyszłości, winien dodatkowo kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Sąd uznał, że w niniejszej sprawie zachodzą warunki do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący dwa lata. Biorąc pod uwagę postawę życiową oskarżonego,

niekaranego wcześniej, postawę w toku postępowania (oskarżony wyraził skruchę), zasadnym jest przekonanie, że cele kary zostaną wobec niego osiągnięte oraz że fakt niniejszego postępowania powstrzyma oskarżonego od naruszania w przyszłości porządku prawnego, zaś jego dalsza postawa będzie wolna od zachowań niewłaściwych, objawiających się lekceważeniem prawa.

Z uwagi na fakt, iż prawo jazdy zostało oskarżonemu odebrane w dniu 2 maja 2013 roku sąd na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy do daty wydania wyroku.

Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. sąd obciążył oskarżonego kosztami w kwocie 210 złotych, w tym opłatą w kwocie 120 złotych oraz wydatkami w kwocie 90 złotych.

Mając powyższe na względzie sąd orzekł jak w wyroku.